

سُورَةُ اَعْرَافٍ

در هر گاه بدی پیش آمد مگر اوری مانند قطره نخی مابرا تفساید فال بد بوی و هیرانش میزند یعنی ظهور موسی و شمس
 بنال بد بوی و مگر نقتند آگاه باشند که فال بد آنها نرو خدا است (یعنی پنج دینی ماکه بر آنها پیش آید از جانب خدا)
 لکن اکثر آنها بر این آگاه نیستند (۱۳۱) و فرعونیان پیوسته گفتند اگر تو آیات معجزاتی آورده که ما را بدان سخن بداند ما
 هرگز ایمان نخواهیم آورد (۱۳۲) پس آنجا بجزیر کفرشان بر آنها طوفان و غلج و شسکت و فزع و خون (خونشدن آب)
 آن نشانهایی است که (قدر غضب را) فرستادیم باز طریق کبر و گردنکشی پیش گرفته و قومی را بکار میزدند (۱۳۳) چون بر آنها
 واقعه موسی گفتند که از خدا تعالی که ترا است بخواد یا اسعذاب بلارا از ما دور کند بر این ایمان کردند که دروغی است
 ایمان میآوردیم دینی اسرائیل را بهر اسی (و متابعت) و میفرستیم (۱۳۴) پس چون بلارا از سر آنها رفع کردیم تا مدتی که
 منتقد شدند ایمان آوردند مدت که بهایان رسید باز ایمان را شکستند (۱۳۵) امام را آنان تقبلم کشیدیم آنها
 بدین غرق کردیم بجز آنکه آیات را که تدبیر کرده و از آن غفلت اعراض نمودند (۱۳۶) و ما پس از زوال فرعون
 طاعتی را که فرعونیان ذلیل و ناتوان میدانستند داشت مشرق و مغرب زمین را بکبت (مصر و شامات)
 گردانیدیم و احسان خدا بر بنی اسرائیل بعد کمال رسید با دوش صبری که در مصائب گذرد فرعون و دشمن ابان
 صنایع و عمارات و کجای غفلت نابود و هلاک نمودیم (۱۳۷) و بنی اسرائیل را از دریا باطل (ملاست)
 رسانیدیم پس قومی که بد پرستش ایمان خود متوقف بودند بر خورده (و بائین بت پرستی یل شدند) و گفتند: موسی را بیای
 مثل خدایانی که این بت پرست را است (بدی موسی) مقرر کن موسی و جواب (تقاضای بلا قوم) گفت: بخت
 مردم دانی شنید (۱۳۸) خدایانی که بجهت پرستش از آله فانی نموده اند اینان است (۱۳۹) موسی گفت: ای خیر خداوند برائی

سُورَةُ اَنْعَامٍ

در صورتی که خدا است که شمار ابرعالمیان برتری و فضیلت بخشد (۱۴۰) یادآوریم که نامی را که فرعونیان شمارت
 به عذاب نیکو میباشند پس نشان گشته و زار زنده ببارت و خد مکراری میباشند و این شمار از جانب خدا
 امتحان و تنبیه بزرگی بود (۱۴۱) و ما موسی بنی ثب و عده قرار نهادیم چون پایان یافت و شب دیگر بر آن فرودیم
 تا آنکه زمان و عده به پل شب تکلیف شد برادر خود هر دو گفت: تو اکنون میروی قوم و جانشین میباشی و راه صلاح میگیری
 چه مردا و اهل مسا و مباس (۱۴۲) و چون موسی با مقتدا و نفر بزرگان قومش که انتخاب شده بودند وقت رسیدن بوجهه کاه
 آمد و خدا بادی سخن گفت موسی و معاضای قوم خود عرض کرد که خدا یا خود را بمن آشکارا که (بی حجاب محال)
 ترا مشاهده کنم خدا در پاسخ او فرمود: مرا آما بدو خواهی دیدن در گوهر اگر گوهر (بدان صلابت شکام تخیلی) بجای خود
 برقرار تواند ماند و نیز بر خواهی دید پس آنگاه که نور تجلی خدا بر کوه تابش کرد که را مندرک و منلاشی ساخت موسی پس
 افتاد و پس که بهوش آمد عرض کرد خدا یا تو منزه و برتری (از رویت حس جسمانی و از چنین اندیشه) بدرگاه تو توبه کردم
 (از قوم خود) اول شخصی شدم که (تو و توره ذات پاک تو از سر آرایش جسمانی) ایمان دارم (۱۴۳) خدا فرمود: ای کبر
 من ترا برای اینکه پناههای مرا بخلق برسانی برگزیدم و بکلام (و صحتی خویش) انتخاب کردم پس آنچه را که تو فرستادم
 کاه را فرگیر و بگو پس الهی را بجای آورد (۱۴۴) و در الواح (تورات آسمانی) از هر وضعی برای ری و پند و تنبیحی بهر چه در راه
 علم معرفت، موسی نوشتیم و دستور دادیم که (حقایق و احکام آرا) بقوت عقل ایمان فرگیر و قوم را دستور ده که بگو و بگو
 آنرا آخذ کنند و از طعن فاسقان بشنید که پستی مقام نبراست فاسقان را بزودی بشناسان خواهیم داد (۱۴۵) من آنرا که فرستادم
 بناحق از روی کبر دعوی بزرگی کند از آیات حتم در گردان و عرض کرد نام که هر آیتی بسند آید یا نیاورد و اگر آرد

سُورَةُ الْاٰرَافِ

وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ^(١٤) وَإِذْ أَخَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
 يَوْمَ مَوَّلَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ
 وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ^(١٥) وَاعْذَرْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 وَأَتَمَمْنَا هَٰؤُلَاءِ فَرَجَهُ رَبُّهُ أَنْ يَعْلَمَ لِقَاءُ رَبِّهِ لَئِذَا هُوَ لَاحِظٌ
 لِّمَنْ هُوَ مُخْلِطُنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ^(١٦) وَ
 لَمَجَاءُ مُوسَىٰ لِقَائِنَا وَكَلَّمَ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ ارْنِي أَنْظِرْ آلَكَ قَالَ
 لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي
 فَلَمَّا بَلَغَ لِقَاءُ رَبِّهِ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دُكَّاً وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ
 سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ^(١٧) قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ
 عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ ^(١٨) وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً
 وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
 سَأَرْبِكُمْ ۖ ذَٰلِكَ الْفَاسِقِينَ ^(١٩) سَاحِرُونَ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَكْتُمُونَ فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحِجَابِ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ إِلَّا بُرْهَانَهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ

سُورَةُ اَعْرَافٍ

ر شد و دایت یابند آنرا ز پیرو و یکس اگر راه چل گزای یابند پیش گیرند این (ضلالیت) دین جبت بود که آیات خدا
 را تکذیب کرده و از قوم آن غافل و معرض شدند (۱۳۶) و آنکه آیات آسمانی را و قاعه عالم حرمت را تکذیب کردند
 احسان تبار و باطل شده (و بحساب اعمال باطل مُعَذَّب شوند) آیا در محکمه عدل خدا جز آنکه کردند کفر آنها
 نخواهد بود؟ (۱۳۷) قوم موسی بعد از او (یعنی بعد از فرعون او بطور برای و عده حق) نخبه گزینی که صدای میگروا و طلا
 در دوزخ خود ساخته و پرستیدند آیا دیدند که آن نخبه میریج با آتشفشان میگوید و برای آنها را دایت نمیکند؟
 (آری دیدند و از جبل مغابی باز پی آن گوساله رفتند و مرد می سخت دل) دستکار بودند (۱۳۸) و چون از آن محل
 پریشان گوساله از پیشانی پشت دست بدان گرفتند دیدند که دست گزینان را خود گفتند: اگر خدا را از بت خود
 و از ما در گذر دست از نیان کاران خواهیم بود (۱۳۹) و چون موسی بسوی قوم خود باز گشت بحال ششم و هفتم بقوم گفت
 شما پس از من بسیار بظلمت غیب پس کردید آیا در امر خدای خود محکم کردید و الواح را بر من نداشت و از فرط غضب
 بر او شش (مردون) را بسوی خود کشید (مردون) گفت (ای جان برادر) غیر زنده مردم بر چنین میگویند که من با شما
 کوشش و فداکاری دایت قوم کردم، آنها مرا خوار و ذلیل داشتند تا آنجا که بس با قوم حضرت عافیت کردم و قوم خود
 مرا قتل رساند پس تو در بخش خود دشمن از ابرین شاد و مکر دان و مراد عدا و مردم شما را شمار (۱۴۰) موسی گفت
 پروردگار من و برادر ما را میزد و در رحمت خود داخل گردان که تو مرا بهترین مهربانی (۱۴۱) آنکه گوساله را در پیش
 گرفتند آتش غضب خدا در آخرت و خدای در جود دنیا محققا با آنها خواهد رسید همچنان در دوزخ با کفر خود
 (۱۴۲) آنکه در تکبیل نیست و از آن محل بد تو به کردند و با خلاص ایمان آوردند خدای تو بر آنها بعد از تو به بخشید

سُورَةُ الْاٰحْزَابِ

الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنَّ بَرًّا سَبِيلًا لَّنَّيُتَّخِذُوهُ سَبِيلًا
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ^(١٤٦) وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا وَلِقَاءَ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أُتْقَانُهُمْ هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^(١٤٧)
 وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُلُودِهِمْ عِلًّا جَدَّالَهُ خُورَاءُ الذَّرِيرِ وَانَّهُ
 لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ^(١٤٨) وَلَمَّا
 سَفَّطْنَا فِي يَدَيْهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا فَا لَوْلَا أَنَّ لَنَا رَحْمَةً رُبْنَا وَ
 نَغْفِرْ لَنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ ^(١٤٩) وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ
 أَسَافًا فَالَيْتُمْ خَلْفَتَايَ مِنْ بَعْدِي أَبَعْلَمُمْ أَمْرًا رَيْبُكُمْ وَالْقَى
 إِلَّا لَوْاحٍ وَآخِذٍ بِرَأْسِ رِجْلِهِ مَجْرُهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَاءُوا
 وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُخَفِّئْنِي يَا لَعْنَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ^(١٥٠) قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ
 أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ^(١٥١) إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْبُهْلَ سِينًا لَهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ
 وَذِلَّةٌ فِي الْأَحْزَابِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ^(١٥٢) وَالَّذِينَ عَلِمُوا
 الْأَتِّبَاتِ ثُمَّ آتَوْا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ

سُورَةُ اَعْرَافٍ

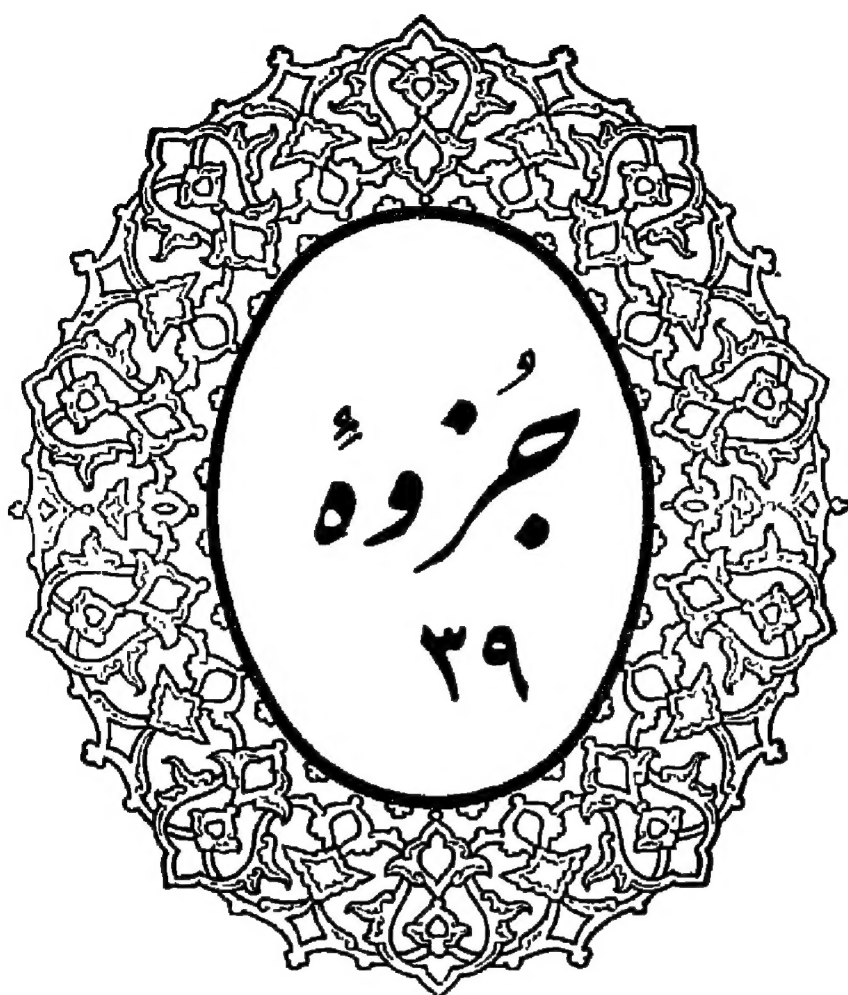
مهربان است (۱۵۴) و چون غضبِ موسی فرو نشست الراج تو را ترا بر گرفت که در میدانِ تورات دایست در
 بود بر آن گروهی که از خدای خود میترسند (۱۵۴) و موسی هفتاد و مرد از قوم خود برای دهنده گاه خدا انتخاب کرد و بجهت
 خدا پیشم آنها را صافه تر کرد گرفت موسی در آن حال گفت: پروردگار! اگر شیت با ذلت بعلی گرفته بود که بجهت آنها
 و مرا نیز فلک کنی (کاش) پیش تر (از دهنده) میکردی که قوم خدا از من بر ملاکت آنها نیکه انتخاب کردم سیاست
 و مری اندیشیدم آیا ما را افضل بنهیان باد که درخواست جا مانده کردند ملک خواهی کرد؟ این کار جرقه نداشت
 که در این امتحان هر که را خواهی گزاه و هر که را خواهی دایست میکنی قوی مولای ما پس (بکلم ربوبیت) بر بخش تو هم
 کن که قوی بهترین از مردمان (۱۵۵) و سر زشت را هم و این دنیا هم در عالم آخرت نیکوئی و ثواب مقد فرما
 که ما بسوی تو دایست یافته ایم (و تو برگزیده ایم) خدا (در پاسخ درخواست موسی) فرمود (ای موسی) بدان که خدا
 من هر که خواهم رسد و لیکن رحمت من همه موجودات را فرا گرفته و البته برای آنانکه را قوی پس میگرد و زکوة (خال) خود
 بنفیران میدهد و بایست خدا میگرد و آخرت را مخصوص بر آنها هم لازم خواهم کرد (۱۵۶) آنانکه پیرایه
 از رسول (ختمی) و پیغمبرانی که در تورات و انجیل که در دست آنهاست (بازم دشمنی و اوصاف شر) نگاشته
 (که از رسول) آنها را امر میکنی نمی از نشی خواهد کرد و بر آنان هر طاعت که بکنند مطهر و احلال و هر طاعتی که بکنند حرام
 پر پنج مفتی را که (از اجل و هوا) چون بخیگر کردن خود نهاده اند بعد از بیدار و (درین آسان موافق قنطرت بر علی میآورد)
 پس آنانکه با دیگر دینداران و از رحمت عزت نگاه داشتند یاری و کردند و دریا که با نازش پیری نوزد نمی برانگیزد و کن فلک
 نایست علی کردند و بجهت را مانده (۱۵۷) (از رسول) بخیگر کردن این سنسار به شایسته جنس بشر و خدا هم آسان بین

سُورَةُ الْاٰرَافِ

رَجِيمٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضِبُ أَخَذَ الْاَلْوَاحَ فِي نُحْتِهَا هُدًى
 وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٧﴾ وَاَخَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ
 رَجُلًا مُّقِيمَاتِنَا فَلَمَّا اخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ
 مِنْ قَبْلُ وَاِنَا بِمِثْلِكَ لَمَّا فَعَلْتَ لَعَنَّاكَ اَنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ
 تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ اَنْتَ وَلِيْنَا فَاعْفُ رَنَا وَارْحَمْنَا
 وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٨﴾ وَاَكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 اِنَّا هُنَا اِلَيْكَ قَالِ عَذَابِيْ اَصْحَبُ بِهِ مِنْ اَشَاءُ وَرَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ
 شَيْءٍ فَاَكْتُبْهَا لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا
 يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٩﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُوْلَ الَّذِيْ اُتِيَ بِالْحَقِّ الَّذِيْ يَبْحِثُوْنَ
 مَكُوْلًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْاِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ
 عَنْهُمْ اَصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتِيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ اٰمَنُوْا بِهِ وَ
 عَزَّوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْ اُنْزِلَ مَعَهُ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦٠﴾
 قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اَلْحِكْمَ جَمِيعًا الَّذِيْ لَهُ مُلْكُ

سُورَةُ الْاٰحْزَافِ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا بِلِلَّهِ وَرَسُولِهِ
 آلِ بَنِي إِسْرَافِيلَ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلَامِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ
 تَهْتَدُونَ ﴿٥٩﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
 وَقَطَعْنَا لَهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا ثُمَّ أَوَّحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ
 اسْتَقِمْ قَوْمَهُ أَنْ هَارِبَ بِعَصَاكَ الْكَافِرَ فَانْبَجَثَ مِنْهُ اثْنَتَا
 عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مِشْرَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
 وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلَاسِيَّ كُلُّ أُمَّةٍ طَائِفَةٌ مَّا رَدَقُوا فَمَا ظَلَمُوا
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٦١﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
 وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ
 لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سِرْبُوا الْحُسَيْنِ ﴿٦٢﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
 قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ فَمَا كَانُوا
 يَنْظُرُونَ ﴿٦٣﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ
 يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَٰعًا وَيَوْمَ
 لَا يَأْتِيهِمْ لَأَنَابَتُهُمْ كَذَلِكَ نَسَبُوهُمْ فَمَا كَانُوا يَنْصَرِفُونَ ﴿٦٤﴾ وَإِذْ

اُخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی مگرانی : تهران - اُخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸